

Ocenění ČSARIM 2025

Medaile Františka Celestýna Opitze

doc. MUDr. Jiří Málek, CSc.

Jeho profesní působení je celý život spojeno s 3. lékařskou fakultou univerzity Karlovy a Klinikou anesteziologie a resuscitace Fakultní nemocnice Královské Vinohrady. Po promoci na Lékařské fakultě hygienické UK (nyní 3. LF UK) nastoupil na tehdy ještě anesteziologicko-resuscitační oddělení Vinohradské nemocnice vedené prof. Počtou jako interní aspirant (nyní odpovídá postavení Ph.D. studenta)

a současně se začal připravovat na atestaci v oboru. Z místa interního aspiranta se stal aspirantem externím a pod vedením prof. Počty se zabýval výzkumem nových anestetik a analgetik, což se stalo trvalým předmětem jeho zájmu. Složil atestace v oboru anesteziologie a intenzivní péče 1. a 2. stupně a na základě úspěšné obhajoby práce Klinické zkoušky nových analgetik získal titul CSc. Po revoluci strávil rok ve Velké Británii jako senior registrar v univerzitních nemocnicích v Leicesteru a Nottinghamu, v roce 1996 získal certifikát z algeziologie a v r. 2001 titul docent po habilitačním řízení na Karlově univerzitě s prací o možnostech ovlivnění hemodynamických změn při laparoskopických operacích.

Kromě výuky studentů magisterského i bakalářského studia 3. LF UK Praha přednáší na postgraduálních kurzech anesteziologie, algeziologie a lékařské první pomoci, vedl nebo byl spoluřešitelem 22 grantových projektů týkajících se nových analgetických postupů a netradičního podávání farmak, vytvořil jako vedoucí realizačního týmu s kolegy mnoho výukových filmů pro mediky i postgraduální vzdělávání. Byl autorem či spoluautorem několika knih, z nichž některé se dočkaly 3. a 4. vydání (Léčba pooperační bolesti, Farmakoterapie urgentních stavů a Praktická anesteziologie), první z nich získala ocenění za nejlepší publikaci od výboru ČSARIM i od výboru Společnosti pro studium a léčbu bolesti (SSLB).

V životě měl to štěstí, že potkal vynikající osobnosti oboru, mnozí jeho učitelé se posléze stali i jeho spolupracovníky a přáteli. Vedle již zmíněného profesora Počty to byl primář Šturma, doc. Dvořáček, prof. Cvachovec, prof. Pokorný, prof. Ševčík a mnoho a mnoho dalších, kteří nejsou uvedeni jen z důvodu limitace rozsahu tohoto textu. Byli mu vzorem nejen odborným, ale i lidským pro svůj pozitivní a přátelský přístup k ostatním.

Mimořádný přínos pro jeho další výzkum měla spolupráce s doc. Hessem, který ho naučil práci s pokusnými zvířaty a se kterým měl možnost se podílet na jeho experimentech. Výsledkem byla řada společných projektů, článků a knižních publikací. Další osobností, která ho významně ovlivnila, byl prof. Pokorný, který ho přivedl do komise pro historii oboru a později mu předal její předsednictví. Kromě lásky k historii anesteziologie od něj získal i jeho přesný až přísný přístup k dodržování

správné formulace a používání českého jazyka v odborných textech. To mu pomáhá i při jeho působení v oborovém časopise. To je třetí významná kapitola v jeho životě. Měl možnost pracovat v redakční radě časopisu Anesteziologie a intenzivní medicína pod vedením prim. Herolda a prof. Adamuse, od r. 2019 působí jako vedoucí redaktor. Současně je členem revizní komise ČSARIM a revizní komise SSLB.

K jeho zálibám patří kromě sledování novinek v oboru (opravdu to není klišé) také pozorování přírody, cestování a klasická hudba.

Lemonova přednáška

doc. MUDr. Eduard Kasal, CSc.

Narodil se 19. 4. 1948 v Plzni, je absolventem gymnázia na Mikulášském náměstí v Plzni. Vystudoval Lékařskou fakultu v Plzni, kde v červnu 1972 promoval. Své medicínské vzdělání začal na Neurochirurgickém oddělení, kde již jako medik fiškusoval. Po promoci nastoupil již na Anesteziologicko-resuscitační kliniku.

Jeho zájmy jsou široké. Od dětství se aktivně zabýval hudbou, absolvoval hudební vzdělání na violoncello, pak předsedal na kytaru a baskytaru. Založil několik hudebních skupin, hrál i s několika orchestry a známými profesionálními muzikanty. Jeho velkou láskou byla hudba éry Beatles. Poloprofesionální provozování hudby se neslučovalo s jeho medicínským zatížením. Hudba však v jeho 30 letech dala najevo, že se bude muset víc věnovat medicíně, a proto rychle nastoupil erudici odbornosti anesteziologie a resuscitace. Přesto při svých padesátinách měl se svou skupinou po 20 letech vystoupení v rámci mezinárodního jazzového festivalu v Plzeňském divadle.

Vedle svých muzikálních zkušeností vyniká i zručností, celoživotním koníčkem je stavebnictví. Postavil si chatu v Holoubkově, ke kterému ho poutalo rodiště jeho otce. Do těchto míst se trvale a rád vrací. V roubence, kterou postavil v nedaleké obci, v současnosti žije 4 dny v týdnu.

V roce 1976 absolvoval základní atestaci a v dalších letech atestace v celé šíři našeho oboru, včetně urgentní medicíny a intenzivní medicíny. Přestože byl pracovně vytížen doma, trvale ho lákaly i pobyty v zahraničí. A tak odjel v r. 1981–1982 na osm měsíců do Kambodže, kde jako československý expert konzultant pro anesteziologii a resuscitaci pracoval ve válečných podmínkách v Takeu. Na tato místa v Kambodži trvale a rád stále vzpomíná. Po návratu dále hledal možnost dalších zahraničních pobytů, a v letech 1989–1992 se usídlil v Libyi v Misuratě. Zde pracoval jako přednosta jednotky intenzivní péče, učil zde i na lékařské fakultě. Velice rád se věnoval výuce a od roku 1979, s přerušením zahraničních pobytů, pracoval jako odborný asistent. Po návratu ze zahraničního